

това нещастие прѣзъ цѣлия си животъ, или пакъ да прѣдпочете скандалиозното напущание. По-голѣма-та частъ отъ жени-тѣ нѣматъ потрѣбна-та енергия, за да доджтъ до тая крайностъ; тѣ се прѣдаватъ въ злочестина-та си и я търпятъ съ въсхитителна самоотвърженностъ. Врѣмето лѣти и скърбъ-та непрѣстанно копае дълбока рана въ сърдце-то ѝ: на скоро силна та тжга изсушава и уприличава бѣдна-та женица на вѣда; тя за винаги увѣхнува и пакъ прощава томува, който я е убилъ. Надъ гробъ-тъ, що е погълнжлъ и закрилъ тая нещастница, трѣбвало би да се тури тоя надписъ: още една жертва на неразривния бракъ.

Ний ще свършимъ тая глава съ прочувствувани-тѣ нѣколко реда на доктора Меникреля: «Свърѣменно-то общество се е отдалечило отъ естествена-та цѣль на бракъ-тъ. Ако бѣше позволено на законодателство-то да измѣни привички-тѣ и да поправи тая недѣятелностъ, то трѣбваше много да се труди върху улучшения-та на бракъ-тъ, защото той въ наше врѣме нищо друго не е, освѣнтъ париченъ тргъ. За постжпающи-тѣ въ бракъ нравственостъта остава отъ второстепенна важностъ; така също малко се обръща внимание на приличие-то на вкусове-тѣ и на еднаквостъ-та на характери-тѣ. «Богата ли е и богатъ ли е»? Тъзи е единственна та мисль, единственно-то разузнавание. Благородни-тѣ чувствувания, добри-тѣ дѣла нищо не чинятъ прѣдъ зестра-та; понеже добри-тѣ нравствени качества се не считатъ за елементи на щастие-то то, за на тѣхъ се не обръща никакво внимание.»

Едно отъ най-велики-тѣ благодѣяния, що е принесла първа-та французка революция, е сближение-то на класове-тѣ, и това смѣсване е произлѣзло чрѣзъ понижението на аристократическа-та гордостъ и чрѣзъ възвишение до-стоинство-то на срѣдний классъ. Нъ сега това сближение